

هزینه‌های عجیب برای کواد کوپتر و مراسم فرمالیته!

حالا که رسم و رسوم‌های اشتباه و پرهزینه در ازدواج دست از سر جوانان دم‌بخت بر نمی‌دارد، مروری بر اصلی‌ترین آن‌ها خواهیم داشت

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

یک شنبه • ۳۰ تیر ۱۳۹۸
۱۸ ذی القعدة ۱۴۴۰ • ۲۱ جولای ۲۰۱۹
شماره ۲۰۱۵۱

۱۳۷۴

راضیه حسینی | خبرنگار

پرونده

در روزهایی که هزینه‌های برگزاری یک مراسم معمولی ازدواج، هوش از سر جوان‌هایی پراند، بعضی‌ها هستند در روزی که نه فامیل‌شان دعوت شده و نه آشناهای دیگرشان در مراسم حضور دارند، به‌همراه همسرشان، عروس و داماد می‌شوند تا بدون استرس مراسم عروسی و خستگی‌های ناشی از آن، چند تا عکس و فیلم بگیرند و روز عروسی‌شان پخش کنند. بنابراین باید آرایشگاه بروند، لباس عروس بخرند، خود و عروس را گل بزنند و... این مراسم می‌شود فرمالیته و انگار این دختر و پسر، دوبار مراسم عروسی‌شان را بر گزار می‌کنند! این مورد را بگذارید در کنار تعداد سکه‌های مهریه که باید بر اساس سال میلادی تولد دختر باشد و توجه ویژه به ست‌های رنگی و سایل عروس که همه‌شان جزو رسم‌های خانوادگی دو طرف محسوب می‌شود! این رسم و رسوما که معلوم نیست از کی و چطور وارد سنت‌های ما شدند، گاهی چنان دست و پا گیر می‌شوند که با هیچ دودویی نمی‌توان به نتیجه چهار رسید و مراسم عروسی را بر گزار کرد. گاهی خود عروس و داماد را ضی به یک مراسم ساده و خودمانی می‌شوند ولی خانواده‌ها اغلب با این جمله که «جواب مردم رو چی بدیم؟» رضایت به جشنی مختصر و ساده و جهیز بدون تشریفاتی مانند تزئین یخچال عروس با مرغی که توی پاچه‌اش پیاز چه فر خورده چپانده‌اند و سرویس بهداشتی پر شده با گلبرگ گل سرخ نمی‌دهند. این تشریفات و رسم و رسوم‌های دست و پا گیر نیاز به صرف هزینه زیادی دار و در بسیاری اوقات به خاطر کمبود بودجه خانواده‌ها، عروسی تا مدت‌ها به تأخیر می‌افتد. این روزها برگزاری مراسم عروسی خودش پروسه‌ای طولانی و بسیار پرهزینه شده است که مدام به شاخ و برگ‌هایش اضافه می‌شود و کم‌کم طوری شده که به اندازه ساخت یک فیلم هالیوودی کار می‌برد و نیاز به عوامل دار! در این پرونده به سیر و تحولات عروسی‌ها از دهه ۶۰ و ۷۰ تا ۹۰ می‌پردازیم. همچنین یکسری رسم‌های اشتباه و دست و پا گیر در مراسم عروسی و تهیه جهیز بهر ابررسی می‌کنیم. در پایان هم امیدواریم عروسی‌های ساده بدون تشریفات خاص و تجملات عجیب و غریب بین خانواده‌ها جابجفتد تا جوان‌ها بتوانند در آرامش و بدون رفتن تا پیشانی زیر بار قرض، زندگی مشترک‌شان را شروع کنند.

سیر صعودی تشریفات مراسم عروسی از دهه ۶۰ تا ۹۰

ز رشک‌پلو در حیاط یا سلف سرویس در تالار؟!

در دهه ۶۰ عروسی‌ها معمولاً در خانه‌ها برگزار می‌شد. در بیشتر خانواده‌ها یک خانم حیاط و هنرمند وجود داشت که سفره عقد و کارهای تزئیناتش به عهده او بود. فیلمبردار و عکاس خیلی جا نیفتاده بود. به همین دلیل در عکس‌های باقیمانده از عروسی‌های دهه ۶۰ حتماً دو سه نفر با چشم بسته و یک نفر که وسط عکس عروس و داماد پریده، دیده می‌شود! در دهه ۷۰ کم‌کم نام تالارها به میان آمدند اما هنوز همه گیر نشده بود و باز مثل روال قبل بعضی در خانه‌های ویلایی و حیاط‌دار، بساط عروسی را می‌چیدند. کم‌کم عکاسی و

رسمی که انگار هر ساله در راه ازدواج برای جوانان بیشتر از گذشته دست و پا گیر تر می‌شوند

در دسرهای مسکن خوب، جهیزیه عالی و مراسم عروسی!

اوضاع اقتصادی کشور به گونه‌ای نیست که شرایط برای متاهل شدن دختر و پسرهای دم‌بخت فراهم باشد و به نظر می‌رسد که نیاز به یک فرهنگ‌سازی مهم در این زمینه احساس می‌شود تا هیچ جوانی به دلیل تجملات، مجبور نماند. در ادامه و در کنار اشاره به بعضی از این رسم و رسوم‌ها، از شما می‌خواهیم به میزان تأثیرات‌شان در خوشبختی جوان‌ها هم فکر کنید.

🔴 **مهریه که هر چی بالاتر، بهتر!**

در مراسم خواستگاری وقتی همه چیز توافق شد و عروس و داماد صحبت‌هایشان را انجام دادند و با لبخندی به پهنای صورت برگشتند، به قسمت سخت و گلوگیر ماجرا می‌رسیم. خان اول که رستم دستان هم اگر وقتی به خواستگاری تهمینه رفته بود با این اعداد ارقام عجیب در مهریه مواجه می‌شد بی درنگ سوار رخش می‌شد و سر به کوی و بیابان می‌گذاشت. این مرحله از مراسم خواستگاری شبیه به معامله می‌ماند و مبالغ مدام بالا پایین می‌شود. معمولاً مهنا، مهریه آخرین عروس از خانواده دختر خانم بوده است و هر چه مهریه اش باشد چند صتا بالاتر شروع مبلغ پیشنهادی می‌شود. گاهی به تعداد ارقام سال تولد میلادی دختر خانم سکه پیشنهاد می‌کنند و بعضی که با انصاف تر هستند به سال شمسی پسند می‌کنند. اگر به توافق برسند، در آخر با جمله معروف «مهریه رو کی داده؟ کی گرفته؟» قضیه تمام می‌شود. البته همه مهمانان می‌دانند که خیلی‌ها مهریه را گرفته‌اند و بسیاری مجبور شدند یا مهریه بدهند یا بروند پشت میله‌های زندان! مهریه بالا ضامن خوشبختی هیچ زوجی نیست. اصلاً تا به حال دیده‌اید از زوج جوانی بپرسند مز خوشبختی شما چیست و آن‌ها بگویند مهریه بالا!

🔴 **جهیزیه هم باید چشم درآ باشد!**

یکی از رسومی که از گذشته‌های دور تا به امروز در امر ازدواج پابرجا مانده، جهیزیه است. در اصل رسم جهیزیه برای کمک به داماد در تهیه لوازم اولیه زندگی به وجود آمد. البته در گذر زمان معنی لوازم اولیه دست خوش تغییرات بسیاری شد، تا به این عصر و دور رسید و معنا و مفهومش «هر چی تو بازار دیدی جaro کن بخر» شد. متأسفانه بعضی از خانواده‌ها فقط به خرید جهیزیه و مجهز کردن خانه عروس پسند نمی‌کنند و تا یک نمایشگاه مفصل از جهیزیه بر گزار نکنند و به تمام فامیل یخچال فریزر پر شده از غذاهای تزئین شده، کابینت‌های پر از

فیلمبرداری سر و سامان گرفت. فیگورها به میدان آمدند و فیلمبرداری‌ها برای گرفتن فیلم از خودروها آویزان شدند. شام عروسی که معمولاً ز رشک‌پلو با مرغ بود به همراه نوشابه شیشه‌ای زرد یا مشکی سوژه بسیاری از عکس‌ها شد! روند فیلمبرداری که از آسفالت کف خیابان، چراغ‌های خودروی عروس و رینگ و لاستیک شروع می‌شد و به مواهی تافت زده داماد می‌رسید، تا دهه ۸۰ هم ادامه داشت. اواسط دهه ۸۰

پکیجی ویژه از راه رسید. دی‌جی، پیش فیلم، عکاسی با جدیدترین امکانات روز و قسمت مهم برنامه، شام که حتماً باید به صورت سلف سرویس و با انواع غذاها از باقالی پلو با گوشت تا فسنجان و دسرهای مختلف چیده می‌شد. هر کسی که شام مفصل‌تری تدارک می‌دید، شایسته تشویق بهتری بود و نامش بیشتر در بین فامیل، بر سر زبان‌های افتاد! حالا و این روزها که به اواخر دهه ۹۰ نزدیک می‌شویم، مراسم عروسی به صنعتی تبدیل شده که بسیار درآمدزا است. درآمدزایی برای کسانی که از تجملاتی شدن مردم کمال استفاده را می‌برند و پدر دسر برای آن‌هایی که گرفتار زلم‌زیمبوهای دست و پا گیر مراسم ازدواج شده‌اند.

چشم باشد و فقط با گلکاری زیبا میسر نمی‌شود بلکه خود خودرو هم مهم است. پس با مبلغی بالایی از خودروهای لوکس را اجاره می‌کنند. البته این روزها کالسکه، خودروهای آنتیک قدیمی و حتی شنیده ایم با لن هم به جای خودرو عروس استفاده می‌شود. معلوم نیست شاید چند وقت دیگر عروس و داماد با سب وارتالار! شدند، یا به خاطر خاص بودن باتانک یا نفر برآمدند!

دی‌جی، عکاس و فیلمبردار: دی‌جی‌ها روز به روز مفصل‌تر و پر سروصدا تر وارد میدان یعنی همان سالن عروسی می‌شوند. خواننده شروع می‌کند به خواندن یک چیزهایی که بین صدای بلند موسیقی پخش شده از باندهایی که انگار از دست عصبانی هستند و با تمام قدرت توی گوشت فریاد می‌زنند، گم می‌شود. دی‌جی‌ها به تمام موسیقی‌های زنده دنیا هم تسلط دارند یا خودشان فکر می‌کنند که مسلط هستند و در ازای گرفتن مبالغ نسبتاً زیاد، از عربی تا ترکی از شمالی تا جنوبی را بر ایتان می‌نوازند و می‌خوانند. صنعت عکاسی و فیلمبرداری هم وارد مراحل بسیار مدرن و پیشرفته‌ای شده است. فکر کنید در حال برداشتن یک شیرینی زبان هستید، همزمان با بردن شیرینی به دهان، بادی به پس سرتان می‌خورد و یک هوشی پرنده‌ای از بالای سرتان با سرعت عبور می‌کند. نگران نباشید! «کواد کوپتر» است! برای فیلمبرداری هوایی زمینی و هر طرفی که نمی‌شود عادی فیلمبرداری کرد وارد شده است. دوسه تا سرفه کنید خوب می‌شوید. یک لیوان آب هم رویش بخورید تا شیرینی برود پایین!

آتلیه: در اصل کاربرد آتلیه بیشتر برای گرفتن عکس‌های خاطره انگیز یا فیگورهای از پیش تعیین شده است ولی با گذشت زمان آتلیه‌ها کارهای متنوع دیگری از جمله تهیه پیش فیلم، با کارگردان و نویسند و عوامل کامل، کلیپ اسپرت که در دشت و دمن از عروس و داماد تهیه می‌شود و به تازگی هم اجرای «فرمالیته» را بر عهده گرفته‌اند اما این فرمالیه، دقیقاً چیست؟

تحصیلی‌اش برای اجاره خانه‌ای کوچک شروع به پس انداز کردن پول هایش می‌کند. هر سال که با نخوردن و ننوشتیدن و به زحمت موفق می‌شود پولی پس انداز کند و دنبال اجاره یک خانه نقلی برود، از متر از خانه کم و بر مقدار پول رهن و اجاره افزوده می‌شود. تازه بعد از این که با کلی زحمت موفق می‌شود یک آپارتمان خیلی کوچک اجاره کند و با خوشحالی گل و شیرینی به دست به خواستگاری دختر مورد علاقه‌اش برود، نوبت به خودرو می‌رسد. دیگر پولی برایش نمانده که بخواهد حتی یک پراید مدل ۷۹ تمام رنگ بخرد. پس مجبور می‌شود پرودا یا پس انداز کند تا بتواند خودرو را هم جور کند و بعد بیاید. چند سال دیگر طول می‌کشد؟ کسی چه می‌داند.

🔴 **داستان پرو پیچ و خم مراسم عروسی!**

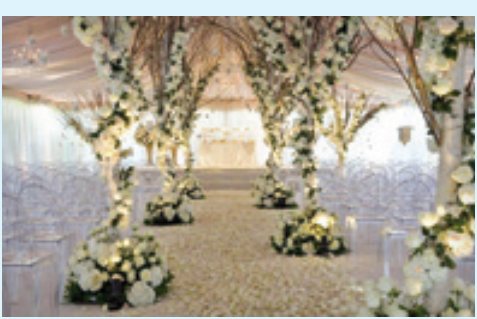
رسیدیم به مهم‌ترین و البته پرهزینه‌ترین و دست و پا گیرترین قسمت ازدواج یعنی برگزاری مراسم عروسی. **تالار:** برای گام اول باید تالار انتخاب شود. تالارها با انواع خدمات مثل کفتر هوا کردن، نورپردازی و منوهای مختلف در انتظار گل عروس و شاه یا ماه دامادهای عزیز هستند. پذیرایی، منوی شام با انواع دسر، سالاد، چند نوع خورش و پلوهای متنوع منتظرند تا شما سر کیسه راشل کنید. **لباس عروس:** لباس عروس اهمیت بسیاری دارد. بعضی‌ها می‌خواهند در شب عروسی خاص‌ترین عروس دنیا باشند و لباسی بپوشند که تا حالا هیچ کم نپوشیده است. پس اگر به اجاره لباس رضایت بدهند حتماً باید اولین کسی باشند که بعد از دوخت، لباس عروس را بر تن می‌کنند. حال این که اصلاً چند نفر این تفاوت را متوجه می‌شوند خیلی مهم نیست. **آرایشگاه:** زیاد وارد جزئیات آرایشگاه‌ها و شیوه‌های مختلف گریم عروس با حرفه‌ای‌ترین گریمورهای کشور، بلکه هم جهان، نمی‌شویم فقط صرف هزینه بسیار برای این قسمت را هم به لیست اضافه کنید.

خودرو عروس: این هم یکی از عجیب‌ترین و پرهزینه‌ترین قسمت‌های مراسم است. خودرو و عروس باید حسابی توی

مراسمی که به تازگی به تجملات ازدواج اضافه شده است

۳۰۰ میلیون برای فرمالیته!

این یکی جدیدترین، عجیب‌ترین و با عرض پوزش بی خودترین رسم عروسی است. فرمالیته به مراسمی می‌گویند که قبل از روز عروسی برگزار می‌شود. عروس و داماد تمام و کمال به شکل روز عروسی در می‌آیند و عکس و فیلم می‌گیرند. برای چه؟ برای این که در روز عروسی ممکن است به دلیل شلوغی و استرس مراسم، عکس‌شان خوب از آب در نیاید. حالا حساب کنید که هزینه لباس، آرایشگاه و دسته گل عروس بشود ضرر برد دو! ما که ندیدیم ولی می‌گویند مزون‌های لباس عروس قسمتی مخصوص برای لباس فرمالیته دارند. در تماس خبرنگار ما با یکی از استودیوهای برگزارکننده چنین مراسمی، رقم باور نکردنی ۳۰۰ میلیون تومان را به عنوان قیمت پایه مطرح کردند که مربوط به گرفتن عکس و فیلم در ایران است و طبیعتاً قیمت آن برای خارج از کشور، چندین برابر خواهد شد.

پویش «عروسی ساده» راه بیندازیم؟

در آخر هم بعد از تمام این ریخت و پاش‌هایی که انوع‌شان را در این مطلب خواندید و به احتمال زیاد همه‌شان را تجربه کرده‌اید و فقط برای یک شب انجام می‌شود، عروس و داماد می‌روند سر خانه و زندگی خودشان و از فردا باید پی پاس کردن چک‌هایی بدون که برای خاطره انگیزترین شب زندگی‌شان هزینه کردند! البته هزینه میوه، شیرینی، خنجه عقد و طراحی آن، کیک عروسی و... هم به موارد بالا اضافه کنید که ظاهراً جزو پیش‌نیازهای هر مراسم عروسی هستند. حالا حساب کنید جوان با حقوق معمولی چطور باید از پس این هزینه‌ها بر بیاید؟ واقعا اگر کمی از پکیج‌های ویژه عروسی کم و آن را ساده برگزار کنیم، چه اتفاقی می‌افتد؟ برای یک بار هم که شده چشم و هم چشمی را کنار بگذاریم و به خوشبختی فرزندانمان فکر کنیم، به آرامشی که با رفتن زیر بار قرض در زندگی خواهند داشت. رسم و رسوم‌های دست و پا گیر عروسی آن قدر زیاد شده‌اند که خلاص شدن از دست‌شان همت دسته‌جمعی می‌خواهد. همتی که از خانواده‌ها شروع شود و به عنوان فرهنگ جابجفتد. فرهنگی به نام عروسی ساده کاش شروع کنند این کار باشیم. کاش میان همه پویش، پویشی راه بیفتد به نام «عروسی ساده» و آن قدر زیاد شود که تمام این تشریفات دست و پا گیر، روز به روز کمتر نگ و کمتر شوند و عروس و دامادهایی که به دلیل نداشتن هزینه عروسی سال‌ها دور از هم بودند با یک مراسم ساده و خودمانی بروند سر خانه و زندگی‌شان.